

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 36. Rotadus Romæ absolvitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

cias fugit. Igitur secundo fugitivum Pontifex pro convicto habens convocata in Ecclesia Lateranensi frequentissima Synodo deposuit, excommunicavitque, addita anathematis comminatione, si cum Photio communicaret, aut Ignatio aliquatenus noceret.

Sæculum IX.
A. C. 864.

§. XXXVI.

Rotadus Romæ absolvitur.

Conjectura est, in eo etiam Concilio Rotadum fuisse restitutum. Quippe Rex Carolus Papæ mandatis obsecutus Rotadum Romam miserat cum Roberto Episcopo Cenomanensi, Regis Epistolas deferente. Episcopi quoque ex ejus Regno Legatos cum Epistolis ad Papam miserant; cum vero ceteræ interierint, Hincmari tamen Epistola ætatem ad nos usque tulit, in qua causam fufe pertractat. *Appellationem Rotadi ad S. Sedem, inquit, non parvi pendimus, sed cum appellasset ad Judices a se ipso delectos, in eum sententiam pronunciavimus, salvo jure Sacræ Sedis, cui de omnibus rationem reddere tenemur. Absit enim, ut inverecunde ad te omnium Clericorum inferiorum superiorumque causas deferamus, quas Canones & Pontificum Decreta in Conciliis provincialibus definiri jubent. Si autem in quacunque Episcopi causa Canones nihil certi statuunt, tunc*

Ann. Bert.
864.

Hinc. opusc.
17. ap. Flod.
III. hist. c. 12.
to. 2. p. 247.

ad

Sæculum IX. *ad Oraculum, id est, S. Sedem nobis re-*
A. C. 864. *currendum est. Præterea Episcopo in*
Concilio provinciali deposito, nisi ad Ju-
dicēs a se delectos appellaverit, secundum
Concilium Sardicense ad Papam appellare
licet. Soli Metropolitæ non alium Ju-
dicem () quam Papam habent, a quo Pal-*
lium accipiunt.

Quod ad Rotadum pertinet, dicit Hin-
 marus, quod eum diu tolerasset, sæpe
 commonisset, nec prius instituisset ju-
 dicialium, quam postquam emendationis
 spes non superfuisset. *Impetravi a Re-*
ge, inquit, ut ei ex consensu Episcopo-
rum pinguem Abbatiam conferret, ubi
quieti se daret. Sed ferunt, Rotadum
ab Episcopis de Regno Lotbarii nobis
inensis, quod nobis in causa Waldra-
dæ eorum sententia non probetur, & ab
Episcopis Germaniæ, ad id excitatis a
Rege suo, cujus consilium fratrem suum
regno spoliandi, quod fecit Rotadus, non
laudavi, impulsus fuisse ad res novas
movendas, & spe lactatum, se a Sacra Se-
de restitui posse. Nunc vero tuis manda-
tis obsequentes a Rege obtinuimus, ut ad

(*) Hæc Regula non constat; quippe etiam
 Metropolitæ Conciliis Provincialibus subicie-
 bantur, atque ipse Hincmarus in causa suæ Or-
 dinationis in Concilio Sueffionensi Episcopo-
 rum iudicio se submisit. Sup. L. XLIX. N. VIII.

te mitteretur; sed eum in Ordinem Episcopalem non restitui-
 mus. *Primo, quia prius se in viam dedit, quam Synodus congregari potuisset, quod tamen fuisset necessarium. Secundo, quia Episcopi, qui indignum esse, & ad officia boni pastoris desidiosum non igno- rant, viderent me, crederentque, mentem mihi esse remotam, si de eo restituendo mentionem inferrem. Et post alia: Si eum restitueres, sciens, qualis ejus vita sit, nobis non incumberet rationem reddere animarum, ipsius curæ commissarum, & ego in patientia placida dissimularem, non ignarus, quæ apud nos Sacræ Sedis reverentia esse debeat. Attamen prudentiam tuam non fugit, quod, si id faceres, hac dispensatione contemptum Præpositorum, & libertatem Canones violandi in his partibus foveres. Clerici, & multo magis Sæculares viri nimium heu! judicia nostra vilipendunt, & ea effutiunt, quæ referre, ne displiceam, non licet. Si deinceps quisquam in nostra provincia se reum fecerit delictorum, quæ causis majoribus adnumerari possint, ideoque ad te remitti, monebo peccantem, ne peccati particeps coram Deo fiam. Si se emendaverit, bene est, secus eum ad Judicium tuum dimittam, & si ire recuset, faciet, quod lubebit (*);*

Sæculum IX.
 A. C. 864.

p. 251.

p. 256.

Hincmari ad
 Nicolaum I.
 Epistola.

mea

(*). Quamvis hic Hincmarus plus justo acer-
 Hist. Eccles. Tom. XII, I bus

Sæculum IX. *mea vero liberata erit conscientia. A*
A. C. 864. *hæc facienda, inquam, compellar, ne a te*
frequentissime literas accipiam commina-
tionibus excommunicationis plenas; quam-
vis Patres doceant, banc pœnam raro &
non sine maxima necessitate esse infligen-
dam. Si autem improborum calumnia
contra nos prævaleant, cur Concilia
provincialia celebrando frustra fatige-
mur?

Ann. Bert. Cum Rotadus & itineris comites Ita-
 liciæ finibus appropinquarent, Ludovicus
 Imperator, Fratri suo Lothario æ-
 quior, quam Regi Carolo, transitum de-
 negavit. Itaque Legatis Caroli & Epis-
 coporum satis fuit Papam itineris sui
 causam per occultos nuncios edocere,
 tumque in Franciam redierunt. At Ro-
 tadus, morbum simulans, Vesuntione
 remansit, & post eorum discessum Cur-
 riam se contulit, ubi Regibus Lothario &

bus sit, & malam causam tueri videatur, aliqua-
 tamen vera & bona hæc Epistola continet. Mal-
 tis plane incommodis obnoxia est Appellatio.
 Longa plerumque via est ad Judicem superio-
 rem, Judicis Ordinarii Auctoritas minuitur, vi-
 lesunt Judicia Ecclesiastica, moræ neçuntur
 propemodum infinitæ, cumque hoc remedium
 juste æque ac injuste damnati arripiant, sæpe
 necessaria emendatio nimium differtur, & non
 nunquam delicta impunita triumphant.

& Ludovico Germaniæ patrocinantibus Sæculum IX. A. C. 864.
 ab Imperatore licentiam pergendi Ro-
 mam impetravit, quo mense Aprili ex-
 eunte anno 864. pervenit. Postquam Libel. Rot. to. 8. Conc. p. 789.
 per semestre expectasset, nemoque ejus
 accusationem moveret, oblato Pontifici
 Libello injuriam sibi factam exposuit, pe-
 titque, ut Papa pronunciaret, num legi-
 time appellasset.

Papa ad ineuntem Novembrem Con-
 cilium indixerat, atque omnes Episcopos
 Galliarum, Germaniæ & Provinciæ Bel-
 gicæ (id est, ut mihi videtur, Regni Lo-
 tharii) vocaverat, in quo Depositi-
 o Theutgaudi & Guntharii confirmaretur.
 Item in hoc Concilio de Regis Lotharii,
 & Ignatii Patriarchæ causis agere consti-
 tuerat. Venerunt Theutgaudus & Gun-
 tharius, sperabant enim restitui Ludovi-
 ci Imperatoris patrociniis. Sed abnuit
 Pontifex, quamvis Guntharius non nulla
 pœnitentiæ signa ederet. Ceteri Epis-
 copi Galliæ & Germaniæ excusarunt,
 quod ad hoc Concilium Romanum veni-
 re non possent.

In Vigilia Nativitatis Domini anno Anast. p. 263.
 octingentesimo sexagesimo quarto Sum-
 mus Pontifex, de more in Basilica S. Ma-
 riæ Majoris Sacris operans, ambonem
 conscendit, & Rotadi causam publice ex-
 posuit, summatim referens facta in Li-
 bello contenta, & asserens, etiam tunc,
to. 8. Conc. p. 789.

Sæculum IX. si non appellasset, non requisito consensu
 A.C 865. su Sacrae Sedis non debuisset deponi. (*)

Deinde ex consensu Episcoporum, Presbyterorum, Diaconorum, totiusque Conventus edixit, Rotadum, violato appellationis jure depositum, contra quem cum jam longo tempore Romæ esset, nemo accusationem attulisset, vestibus Episcopalibus esse ornandum. Eas igitur accipiens Rotadus profitebatur, semper se ad respondendum parti adversæ paratum fore. Postquam Papa adhuc dum usque ad diem S. Agneti Sacram vigesimam primam Januarii, anno octingentesimo sexagesimo quinto, rem distulisset, nemine contra Rotadum quidquam movente, is Papæ publice in Ecclesia S. Agnetis extra muros Libellum tradidit, quo se ab objectis purgabat, promittens se adversariis suis, quotiescunque vellet, responsurum. Libello coram omnibus perlecto, & Restitutionis Formula recitata, Rotadus consentientibus omnibus in Ecclesia Constantiæ, prope S. Agnetem sita, Missæ solemniter celebravit. Altera die iterum congregatur Concilium, Rotadus objecta diluit, Ordini suo restituitur, & cum Epistolis Papæ ad Sedem

to. 8. Conc.
 p. 791.

(*) Plurimos Episcopos in Conciliis, priusquam S. Sedes consuleretur, fuisse depositos Historia Ecclesiastica hætenus docuit.

dem suam remittitur, ea conditione, ut, Sæculum IX.
A. C. 865.
si denuo accusaretur, coram Sacra Sede
respondere teneretur.

§. XXXVII.

Epistola Papæ in Franciam missa.

Pontifex cum Rotado misit in Franciam
Arsenium, Episcopum Hortensem in
Hetruria, tum ut eum restitui curaret,
tum ut Regem Lotharium ad relinquen-
dam Waldradam compelleret, & inter
Reges Francorum pacem foveret. Huic ep. 40. 41. 43.
44.
Legato complures Epistolæ Rotado fa-
ventes commissæ, quarum una mense Ja-
nuario, Indictione decima tertia, nem-
pe anno octingentesimo sexagesimo quin-
to, data nos docet, ceteris omnibus sine
dubio eandem diem fuisse appositam.
Memoratu autem dignior nulla est, illa,
quam Pontifex ad omnes Episcopos Gal-
liæ direxit; in ea enim loquitur in hunc
modum: *Nimis namque absurdum est* p. 798.
quod dicitis, Rotadum, qui ad Judicium
Sedis Apostolicæ provocavit, iterum mu-
tata voce vestra judicia postulasse. Quod
etiamsi fecisset, a vestra fuerat Fraterni-
tate corrigendus, & docendus, quod a ma-
jori ad minoris Auctoritatis provocas-
set judicium. Etsi vero Sedem Aposto-
licam nullatenus appellasset, nihilominus
contemptis tot Decretalibus Antecesso-
rum nostrorum, Episcopum inconsultis